ANUL VII. — No. 1879. EDIȚIA A TREIA JOI 2 IUNIE 1894.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ȘI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureștĭ* LA CASA ADMINISTRAȚIEĬ
DIN *Județe* ȘI *Streinătate* PRIN MANDATE POȘTALE

UN AN ÎN ȚARĂ	30 LEĬ;	ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ȘASE LUNĬ ..	15 »	» » 25 »
TREĬ LUNĬ ..	8 »	» » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureștĭ* ȘI *județe* SE PRIMESC *numaĭ la Administrație*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAȚIE ȘI *la toute oficiele de publicitate*

ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERȚIELE ȘI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA *kioșcul No. 192, Boulev. St.-Germain*

UN NUMER VECHIU 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

UN SPION POLIȚIENESC ÎN LIGA
Prohodul D-lui Carp
HOLERA
Moartea milioanelor
UN GEAMĂT DIN BASARABIA
O voce pentru noi
TAINELE NOPȚEI

UN SPION POLIȚIENESC IN LIGĂ

Ultimul congres al *Ligeĭ* a arătat că această asociațiune, menită a aduce marĭ servicii cauzeĭ naționale, trece printr'o criză foarte gravă. Această criză, latentă maĭ de mult, a izbucnit în public prin demisiunele din comitetul central executiv ale D-lor G. Cantacuzino, B. Delavrancea, I. Bianu și St. Sihleanu — demisiunĭ care aŭ surprins multă lume, dar care devenise inevitabile și nu sînt de cît rezultatul situațiuneĭ create prin purtarea echivocă a unora din conducătoriĭ *Ligeĭ*.

Cu cît misiunea *Ligeĭ* devenea maĭ importantă prin incordarea luptelor naționale, cu atît guvernul conservator care, din capul locului a vĕzut cu ochĭ foarte rĕĭ organizarea mișcăreĭ naționale, era doritor de a paraliza prin toate mijloacele acțiunea *Ligeĭ*. — Uniĭ, ca D. Carp, cereaŭ și cer încă pe față măsurĭ brutale de disolvare contra *Ligeĭ*; alțiĭ, temîndu-se de efectul dezastros ce asemenea măsurĭ ar produce asupra opinieĭ publice, preferaŭ și preferă mijloace piezișe, uneltirĭ ascunse pentru a ajunge pe furiș la acelașĭ rezultat.—Ba ceva maĭ mult, acești fanarioțĭ modernĭ își daŭ pe de o parte aerul că sînt plinĭ de bună voință pentru mișcarea națională, pentru ca prin acest mijloc să-șĭ maĭ cîștige puțină popularitate, care de altmintrelea le lipsește cu desăvîrșire; iar pe de altă parte lucrează pe sub mînă spre a compromite definitiv *Liga* și a paraliza orĭ ce mișcare națională în țară. Un guvern ca acesta, slab, sdruncinat, fără forță morală, trăind mizerabil de azĭ pînă mîine, cu singura preocupare de a se menține la putere cu orĭ ce preț, nu poate avea nicĭ simțul patriotic, nicĭ prestigiul politic necesar pentru a fi în streinătate reprezentantul durerilor și al aspirațiunilor noastre naționale. El nu vede în curentul puternic ce a cuprins toată Romînimea de cît un pericol pentru rușinoasa sa existență și crede că singura luĭ scăpare spre a-șĭ prelungi zilele numărate, stă în compromiterea cauzeĭ naționale, și în țară și peste Munțĭ.

De acĭ a pornit o țesătură întreagă de intrigĭ infernale, cu scop de a introduce dezbinărĭ atît în comitetul național din Ardeal cît și în acela al *Ligeĭ*. Pentru asemenea murdară lucrare, omul guvernuluĭ era desemnat de maĭ 'nainte; nu putea fi altul decît corupta ființă din care familia Lahovary a făcut un *ministru unealtă*, Take Ionescu.

Rolul special al acesteĭ prostituate politice și al Arionilor era și este de a corupe și de a întinde în jurul lor putregaiul moral în care trăesc. Eĭ dispuneaŭ de casa de banĭ, casă nesecată care se alimentează continuŭ din fondurile publice, pentru a cumpăra și plăti agențĭ masculinĭ și femeninĭ întrebuințațĭ spre a vîrî neîncredere și dușmănie, prin intrigĭ, minciunĭ și ademenirĭ de tot felul.

Această agenție de compromitere prin corupție a cauzeĭ sfinte, pentru care toțĭ buniĭ romînĭ sîntem însuflețițĭ, și-a găsit agentul principal într'o ființă deplin corespunzătoare scopuluĭ urmărit.

E dureros a spune că această ființă ocupă în *Ligă* un post de încredere important, este chiar secretarul comitetuluĭ executiv. — D. I. Lupulescu—ca să-ĭ spun pe nume—este acela care joacă odiosul rol de *unealtă* și de *spion*, atît în *Ligă* cît și peste Munțĭ, al agențieĭ guvernamentale. Multe și grave infamiĭ s'aŭ făptuit de această agenție de discreditare, prin ajutorul acestuĭ individ, care acoperea toate mîrșăviile sale cu calitatea de membru al comitetuluĭ executiv și secretar al *Ligeĭ*.

Dacă așĭ crede momentul venit, așĭ putea dezvălui îngrozitoare lucrurĭ pentru activitatea anti-națională și trădătoare a guvernuluĭ ciocoesc.

Acest spion nu se poate mulțămi în executarea ordinelor ce primește, dar maĭ trebue să lucreze și pe seama sa, în folosul buzunarelor sale personale. Nu-ĭ e de ajuns subvențiunea ce primește din fondurĭ inavuabile; nu-ĭ e de ajuns că a căpătat fără concurs o catedră de profesor; nu-ĭ e de ajuns că maĭ tot timpul lipsește în călătoriĭ și misiunĭ oculte, fără a i-se face opririle legale din leafă; — maĭ trebue ca el să specule și asupra fondurilor *Ligeĭ*.

Nu voiŭ intra pentru astă-zĭ în toate amănuntele; desfid însă pe agentul luĭ Tache Ionescu să tăgăduească că a escrocat, în condițiunĭ extraordinar de scandaloase, suma rotundă de 1000 de leĭ. Ĭl desfid să mă silească a arăta pe larg împrejurările acesteĭ pungășiĭ.

După toate acestea, nimenĭ nu va fi surprins dacă voiŭ spune că relațiunele cele maĭ intime există între Lupulescu și poliția Capitaleĭ. — Pe lîngă rolul de agent al luĭ Tache Ionescu în *Liga* și peste Munțĭ, el joacă și pe acela de agent al coloneluluĭ Rasty printre studențĭ.

Ast-fel stînd lucrurile, ușor se explică grava criză prin care trece *Liga*, și se înțelege de la sine pentru ce maĭ mulțĭ membrĭ aĭ comitetuluĭ executiv și-aŭ dat demisiunile. Oamenĭ cinstițĭ și iubitorĭ de neam nu pot primi să stea alăturĭ cu escrocĭ și spionĭ polițienești, și să acopere cu prezența lor infama lucrare de distrugere pe care o urmărește guvernul conservator.

In asemenea împrejurărĭ sunt dator a întreba:

Ce cugetă, ce face D. V. A. Urechiă, președintele LIGEI asupra căruia apasă o grea răspundere?

Un fost membru al LIGEI.

O SCIRSOARE IMPORTANTĂ

Principele Alexis Caragheorghevicĭ, trimite Directoruluĭ nostru interesanta scrisoare de maĭ jos, căreia îĭ dăm loc cu plăcere:

Viena, Hotel Continental, 10 Iunie, 1894.

Domnule Director,

Ațĭ publicat în numărul gazeteĭ D-voastră cu data de 15 Maiŭ un interview în care punețĭ în gura prințuluĭ Arsenie Caragheorghevicĭ un limbagiŭ care mă surprinde întru cît-va.

Varul meŭ, după jurnalul D-voastră, ar fi pus la îndoială autenticitatea scrisoreĭ apărută în *Figaro* sub semnătura mea și ar fi afirmat, în afară de asta, că în familia noastră, am fi toțĭ de acord ca să recunoaștem prințuluĭ Petru, saŭ în lipsă fiuluĭ săŭ, calitatea de moștenitor presumtiv al tronuluĭ Serbieĭ.

Țiu să vă declar că sînt cu adevărat autorul scrisoreĭ din *Figaro* și că dacă am scris'o, e tocmaĭ pentru că nu recunosc de loc prințuluĭ Petru, calitatea de moștenitor direct care-mĭ aparține mie care sînt primul născut al ramureĭ celeĭ maĭ vechĭ a scoborîtorilor bătrînuluĭ Care-Gheorghe, liberatorul Serbieĭ. Prințul Petru aparține ramureĭ secundare.

Chestiunea e indiscutabilă și de sigur că redactorul D-voastră a înțeles răŭ gîndirea văruluĭ meŭ, prințul Arsenie, care cunoaște arborele nostru genealogic și n'a putut să comită o greșală așa de vădită.

Pentru a vă pune și pe D-v. încunoștința faptelor, permitețĭ-mĭ să vă transcriŭ următorul tabloŭ istoric al urmașilor fondatoruluĭ dinastieĭ Caragheorghevicĭ, pe care-l putețĭ găsi de altmintrelea în toate cărțile ce s'aŭ ocupat cu Serbia.

Gheorghe Petrovicĭ-Cerni Cara Gheorghe, principe al Serbieĭ, s'a născut în 1762 și a murit în 1817.

Eĭ

Alexis (1801—1830) și Alexandru (1806—1885)
(ramura principală) (ramura secundară)
Gheorghe (1827-1884) Petre—Arsenie
(în viață)
Alexis, Bojidar
(în viață)

Vă rog, Domnule Director, să bine voițĭ a da ospitalitate acestor cîte-va liniĭ în ziarul D-voastră și să primițĭ o dată cu mulțumirile mele, asigurarea distinseĭ mele considerațiĭ.

Principele Alexis Caragheorghevicĭ.

La această scrisoare avem de adăugat o singură observație: fără a voi să ne amestecăm direct în chestia tratată prin scrisoarea de maĭ sus, și departe de noĭ ideea de-a susține drepturile vre uneĭ ramurĭ a familieĭ Caragheorghevicĭ la tronul Serbieĭ, declarăm că redactorul nostru a reportat în *Adevĕrul*, *în modul cel maĭ exact* spusele prințuluĭ Arsenie.

PROHODUL D-LUI CARP

Ziarele guvernamentale n'aŭ spus nicĭ un cuvînt despre criza acută prin care a trecut guvernul.

Astă-zĭ e probă evidentă că cele spuse de noĭ, în privința asta, sînt foarte adevărate.

Singur *Timpul* de erĭ are o mică informație foarte caracteristică.

Iat'o:

D. Gr. Pĕucescu, deputat, și-a convocat amiciĭ aseară spre a se consfătui asupra atitudineĭ grupuluĭ săŭ.

Despre ce atitudine vrea să vorbească *Timpul*? Știm că maĭ mulțĭ conservatorĭ însemnațĭ aŭ propus D-luĭ Pĕucescu să reia vechea luptă în contra D-luĭ Carp, și la nevoe să'l înlocuiască în minister.

La întrunirea intimă de la D. Pĕucescu s'a slujit prohodul actualuluĭ ministru de Domeniĭ.

Nota din *Timpul* ne dă în deajuns măsura acuitățeĭ crizeĭ actuale, amînată dar nerezolvită încă.

MOARTEA MILIOANELOR

Cît sînt de orbițĭ uniĭ oamenĭ de interesele meschine de partid! Și soarele l'ar zugrăvi negru, dacă așa le-ar veni la socoteală.

Toată lumea știe și simte gravitatea crizeĭ prin care trecem.

Productele nu se vînd, inundațiile de anul trecut aŭ adus pagube însemnate, arenzile moșiilor descresc în mod simțitor, în sfîrșit stăm așa de răŭ cum poate n'am stat nicĭ-odată.

In mijlocul acestuĭ dezastru care ne amenință din toate părțile, bugetul statuluĭ crește într'un mod fenomenal.

Această creștere anormală, care are loc în timp de criză acută, trebue să ne îngrijească în loc să ne bucure.

Ultimiĭ banĭ pe carĭ criza i-a îngăduit să rămîe în țară, în loc să fie întrebuințațĭ pentru diferitele îmbunătățirĭ a tuturor ramurelor noastre de producție, merg să umple lăzile statuluĭ.

Faptul e foarte anormal și foarte îngrijitor.

El nu se poate explica de cît în felul următor:

Ceĭ de sus, clasele bogate, nu vor să se oprească de loc pe povîrnișul ruineĭ; apucațĭ în vîrtejul viețeĭ nebune și în mrejele luxuluĭ neînfrînat, bogătașiĭ își azvîrl pe piață fondurile, ne maĭ avînd veniturĭ destule.

După noĭ potopul, își zic ceĭ ce risipesc în deșert munca bietuluĭ țăran, — și bugetul crește mereŭ.

Pe de altă parte, sub presiunea baionetelor, țăranul își vinde tot ce are, își deșartă omul lăzile, casa, grajdurile de vite, tot ce are, ca să satisfacă urgia noilor impozite,—și bugetul crește.

Va crește mereŭ bugetul pînă ne va înghiți cu totul, pînă ce vom cădea epuizațĭ, sdrobițĭ de greutatea luĭ monstruoasă.

De-altmintrelea conservatorilor le pasă puțin de ce-o să se întîmple pe viitor, *Timpul*, organul lor, ne arată în mod foarte categoric care e ținta partiduluĭ conservator:

Lanț se țin ură de noĭ năpăstile; dar tot am eșit la liman. Dacă diferite categoriĭ de cetățenĭ aŭ avut să întîmpine trecătoare neplăcerĭ, Statul, — a căruĭ grije trebue s'o purtăm maĭ nainte de toate, pentru că el e scutul nostru al tuturor,—n'a avut să sufere.

Dacă statul merge bine,—scutul nostru al tuturor *conservatorilor*, trebuia să zică *Timpul*,—ce ne maĭ pasă de rest!

Frumoasă logică! Da proaste aŭ să-ĭ fie însă urmările.

I. Th.

HOLERA

Holera e la cîțĭ-va pașĭ de țara noastră. Din Galiția, din Bucovina, din Rusia, ne vin știrile cele maĭ îngrijitoare: teribila epidemie a izbucnit în maĭ multe puncte de odată și amenință să se întindă.

Ce măsurĭ aŭ luat ceĭ de la primăria Capitaleĭ și maĭ cu seamă ce măsurĭ a luat guvernul?

Din fericire holera nu se propagă de cît prin contact direct, prin urmare măsurile de apărare sînt de la sine indicate de însușĭ modul cum se propagă răul.

Pe de altă parte curățenia perfectă a stradelor, a curților și a caselor, joacă un rol însemnat în stînjinirea epidemieĭ.

Marile lucrărĭ pe care le visează și le proectează D. Filipescu, primarul Capitaleĭ, sînt admirabile. Dar de o cam dată ar trebui ca D-luĭ să se intereseze maĭ de aproape de curățenia orașuluĭ.

Oraș maĭ murdar, maĭ în stare de-a primi și de-a alimenta o epidemie de holeră, nicĭ că se maĭ află.

De asemenea trebuesc luate măsurĭ strașnice în toate orașele țăreĭ, pentru a se pune capăt necurățeniĭ care domnește pretutindenĭ.

Gîndițĭ-vă din vreme, D-lor de la guvern și de pe la primăriĭ, la măsurile sanitare care se impun.

Index.

UN GEAMĂT DIN BASARABIA

In fața mișcăreĭ naționale ce s'a pornit în țară, credem interesant a reproduce cîte-va părțĭ dintr'o scrisoare particulară adresată de un romîn din Chișineŭ unuĭ amic al nostru.

In împrejurările actuale această scrisoare are o importanță *îndoită*.

. . . .

De doĭ anĭ de cînd nu ne-am văzut, de cînd n'am maĭ fost în frumoasa Moldovă, multe s'aŭ schimbat la noĭ. Mitropolitul Serghie, care la început s'a arătat bine-voitor față de noĭ, a interzis acum uzul limbeĭ romîne chiar și în bisericele din Basarabia-Nouă; numaĭ la monăstirea Chițcanĭ (Nowo-Nemțescago) se maĭ aude o dată pe lună cîte o slujbă moldovenească. Incolo, nicăirĭ nu maĭ putem vorbi romînește. Pînă chiar și țăraniĭ, cînd se plîng pomoșniculuĭ moldovenește, acesta îĭ strigă:

— Niet măldăvanschi!

Nu maĭ știm ce să facem! Copiiĭ noștri sînt luațĭ cu sila și internațĭ în Asilul cel mare din Chișineŭ și ținuțĭ zece anĭ în șir aicĭ, fără să ni-se dea voia să-ĭ vedem măcar o dată pe an. Și după ce isprăvesc studiile, sînt trimișĭ la seminarele din Kiew și Moskova, apoĭ îĭ trimit prin Siberia saŭ pe la Ural să se facă popĭ.

O nouă lovitură ne așteaptă acum. Pe judecătorĭ i-am ales pînă acum noĭ din treĭ în treĭ anĭ și am ales tot din aĭ noștri, carĭ știaŭ și graiul moldovenesc. Dar aceasta nu-ĭ place guvernatoruluĭ nostru și bizuit pe un ordin al ministruluĭ, nu ne maĭ lasă să alegem judecătorĭ de-aĭ noștri în viitor, ci numaĭ Rușĭ din gobernia Cherson.

Școlĭ tot n'avem. Satele n'aŭ voe să își facă școlĭ, căcĭ guvernatorul a zis că *mujiciĭ n'aŭ nevoe de carte*. Popĭ însă avem mulțĭ de ne înspăimîntă, așa că tot ce cîștigăm din munca noastră se duce pentru popĭ și pentru monăstirĭ.

Dacă se întîmplă să avem și noĭ cîte un om maĭ luminat saŭ maĭ îndrăzneț, acela este trimis în exil administrativ pe la Novgorod pentru cincĭ-zece anĭ; așa s'a întîmplat maĭ de-unăzĭ cu un doctor X., care terminîndu-șĭ studiile la Paris, abia a venit acasă și a cincea zi a fost surghiunit la minele din Ecaterinoslaw. Numaĭ atuncĭ sîntem bunĭ cînd sîntem cu duhul blîndețiĭ și cu frica luĭ Dumnezeŭ. Dar și așa ne persecută mereŭ și ne spun în chip de insultă: *măldovanschi*.

Acum vrea gobernia să ia pe țăraniĭ din districtele Toleștĭ, Sorocĭ și Bălțĭ și să-ĭ ducă dincolo de lacul Caspĭ, unde li se dă pămînt, iar în locul lor se aducă pe Rușiĭ de lîngă Moscova.

O nădejde slabă maĭ avem în Romînia. Deșĭ n'avem voie să citim nicĭ o carte, nicĭ un jurnal romînesc, totușĭ am înțeles din *Ceskii Listok*, că voĭ, ceĭ din țară, ațĭ făcut o mare mișcare pentru desrobirea noastră, a fraților subjugațĭ. Ce mare bucurie am avut cu toțiĭ, cînd am înțeles asta din gazeta rusească. In sfîrșit, v'a căzut și vouă greŭ de starea noastră! Voĭ putețĭ să facețĭ mult pentru noĭ, căcĭ sîntețĭ liberĭ și ar trebui să scriețĭ și în gazetele străine despre durerile noastre, ca să auză Țarul și lumea țipetele noastre desperate. De am ajunge măcar pe un sfert cum sînt frațiĭ noștri din Bucovina,—ce bine ar fi de noĭ!

. . . .

La aceste sfâșietoare plîngerĭ asupra nenoroociteĭ stărĭ în care zac frațiĭ noștri basărăbenĭ, nu maĭ adăogăm nicĭ un comentariŭ, — ar fi de prisos.

PENTRU POSTERITATE

«Marele poet al țăreĭ mele» a scris o Doină *nouă de tot*. Căcĭ

S'a îmbătat de fericire
Intr'o dulce întinerire,

Și i-se pare că el e

. . . cîntec de izvoare
Cînd e cerul, *etc.*
Și un trop de rouă în zorĭ
Cînd e cîmpul, *etc.*

Orĭ-ce școlar va ști să împlinească vorbele lăsate afară și înlocuite cu *etc.*

Și ce cîntă «marele poet» în noua sa Doină?

Să trăiască Romînimea
Să trăiască Tinerimea
. . . .
Tremura-va Ungurimea
Cînd vorbi-va Romînimea.
Și din țestele maghiare
Ne vom face totĭ pahare!

Și iarășĭ:

Să trăiască Romînimea
Să trăiască Tinerimea
Mi-aŭ redat tot ce-am perdut
Și poet iar m'aŭ făcut.

Ne oprim acĭ și punem aceste versurĭ sub protecțiunea națiuneĭ.

* * *

Pe un alt Macedonschi (Mihail D.), l'a uimit

. . . al copilițĭ
Sînul alb și rotungit,
Sus pe malul Dîmbovițĭ
Incîntător și 'nflorit.

Și decĭ publică în noul ziar ploieștean *Renașterea* sub titlu *Calea Rucăruluĭ*, o altă doină din care regretăm că din lipsa de spațiu nu putem reproduce de cît o strofă:

Urmele luĭ Radu Negru,
Să văd semănate în stîncĭ,
Pe ele omul integru,
Plînge 'n suspine adîncĭ!
Și masa luĭ gigantească,
Pe stîncĭ din Cetățenĭ,
'Țĭ arată în culoare firească
Acele dorite vremurĭ!
Radu, masă și ruine,
Și vitejiĭ cea-țĭ perit!
Și trecutuluĭ, scump bine!
Adio! în plîns am albit!

Strănepoțĭ aĭ probitățiĭ!
Romînĭ verzĭ și-n spate lațĭ...

Spunețĭ-mĭ acum dară, pentru cine voĭ votațĭ?

Pentru Alexandru saŭ pentru Mihail D.?

Cr.

ELEFANTUL GRAȚIOS
saŭ
CONU LASCAR HIGH-LIFE

A ajuns, bre omule, și Conu Lascar să-l pună caraghiozu ceala de Glaymoor la *Carnet du High-Life*.

Așa-ĭ trebue. Ce-a căutat el la *High-Lifurĭ* d'alea?—Iată cum mi țĭ-l încondeiază acum Glaymoor în (traducere liberă):

Romînia, în una din personificațiile eĭ cele maĭ înalte, a venit în mijlocul serbărĭ. D. Lascăr Catargiu, din veciniĭ, atras de strălucirea luminilor și de sgomotul serbăreĭ, a venit așa neinvitat, ca să vază *ce era scandalu ista*.

D. președinte al consiliuluĭ a stat pînă tîrziŭ, luînd parte la conversațiĭ cu acea bonomie *plină de grațiĭ* care e trăsătura de deosebire a mareluĭ sĕŭ caracter.

Conu Lascar *plin de grațiĭ*,—fugĭ că mor, nene Glaymoor,—te-aĭ apucat să-l confunzĭ cu locotenențiĭ de roșiorĭ?!

Rad.

O VOCE PENTRU NOI

Steaua Rîmnicului din 22 Maiŭ, organ liberal, care apare în R.-Sărat, vorbeşte de conflictele între studenţi şi *Adevĕrul*. Regretăm că lipsa de spaţiŭ nu ne permite să reproducem în întregime articolul; dăm numaĭ următoarele estracte:

Se poate oare ca studenţimea noastră să săvîrşească nişte fapte atît de vandale contra uneĭ gazete democratice care a demascat tot-d'a-una mişeliile guvernuluĭ şi a arătat soarta poporuluĭ nenorocit?

Se poate oare ca studenţimea noastră să lovească cu atîta barbarie în libertatea preseĭ, pentru care bătrîniĭ liberalĭ aŭ luptat pînă la sfîrşitul vieţeĭ?

Cum? studenţiĭ noştri să meargă cu escesul pînă acolo ca să desmintă tocmaĭ ceea-ce de anĭ de zile se căznesc să se afirme că sîntem un popor cult şi civilizat? Noĭ credem că nu!

Nu putem admite un moment că întreaga studenţime romînă se poate face solidară cu ast-fel de fapte.

Şi maĭ departe.

Dar dacă datoria preseĭ e de a protesta, datoria studenţilor se impune şi maĭ mult. Eĭ trebue să desaprobe cu indignare aceste mişeliĭ săvîrşite în numele lor şi cu bunul plac al poliţieĭ şi guvernuluĭ pentru ca opiniunea publică să vadă şi să se convingă că generaţiunea care mîine-poimîine va fi chemată a depune obolul eĭ pentru fericirea ţăreĭ, nu e o generaţiune sălbatică şi incultă ca Unguriĭ.

Noĭ ceĭ de aci desaprobind acest fapt săvîrşit contra libertăţeĭ preseĭ şi maĭ ales contra unuĭ organ al cauzeĭ populare, trimetem *Adevĕruluĭ* salutările noastre de simpatie şi colegialitate.

Steaua Rîmnicului.

Mulţămind din suflet confraţilor de la *Steaua Rîmnicului* pentru frumoasele sentimente pe care le aŭ pentru noĭ, sperăm, la rîndul nostru, că se va face reviriment printre studenţimea noastră universitară, şi că faptele frumoase ale viitoruluĭ vor şterge şi vor face să i-se uite greşelile trecutuluĭ.

TURBURARI ÎN MAROC

Madrid, 31 Maiŭ.—Maĭ multe puterĭ, între carĭ şi Franţa, aŭ respuns în mod favorabil la dorinţa Spanieĭ de a întreprinde o acţiune comună pentru a asigura statu-quo în Maroc.

Trupele din Andaluzia aŭ primit ordinul să se ţie gata în cas de desordine.

Tulon, 31 Maiŭ.—Se asigură că 4 corăbiĭ de resboiŭ aŭ plecat la Tanger.

Tanger, 31 Maiŭ.—Se svoneşte că prinţul Mahomed protestează în contra proclamăriĭ luĭ Abdul Aziz.

Madrid, 30 Maiŭ. — Ministrul Spanieĭ la Tanger a anunţat că proclamaţia nouluĭ Sultan s'a făcut în cea maĭ mare parte a oraşelor de la Coastă. E teamă de o mare resistenţă la Fez şi la Tetuan, precum şi din partea populaţiuniĭ de dincolo de Atlaşĭ, unde fiul maĭ mare Moleĭ Mohamed care a fost desmoştenit, are mulţĭ partizanĭ.

Spezzia, 31 Maiŭ. — Vasul *Lombardia* a primit ordinul să plece la Tanger.

Paris, 31 Maiŭ. — O notă a «Agenţieĭ Havas» zice că diviziunea escadreĭ amiraluluĭ Bourgeois, care a plecat ierĭ, nu se duce la Tanger, ci pe coasta Algerieĭ, unde va face manevre, hotărîte de cît-va timp.

STAMBULOV ÎN OPOZIŢIE

Sofia, 31 Maiŭ. — D. Stambulov a eşit azĭ în trăsură deschisă, fără escortă. Era urmat numaĭ de un comisar tot în trăsură. Nicĭ un incident.

La întoarcere o mulţime de curioşĭ s'aŭ îndreptat spre casa sa; jandarmiĭ călărĭ le-aŭ oprit trecerea, şi după cîte-va minute mulţimea s'a împrăştiat în linişte, fără să facă manifestaţie şi fără să intervie poliţia.

La ora 4, D. Stambulov a fost primit de prinţ în audienţă de plecare. O mare mulţime se adunase în apropierile palatuluĭ. S'a strigat: *Jos Stambulov!*

Poliţia luase toate măsurile pentru siguranţa D-luĭ Stambulov.

PIETARI PÄIVÄRINTA

TOVARĂŞUL DE DRUM*)

NUVELE FINLANDEZE

(Urmare)

Tot vorbind aşa, ajunserăm la o casă. Era un popas şi bătrînul fu de părere să dea aici de mîncare caluluĭ. Asta era şi intenţia mea, căcĭ de şi n'aşĭ fi voit, totuşĭ umblasem aşa de mult în cît calul meŭ avea nevoe de odihnă şi de hrană. Traserăm în curte. Sania bătrînuluĭ înainta greŭ pe pămîntul muiat de dinaintea hanuluĭ şi amîndoĭ dădeam ajutor caluluĭ celuĭ slab, care trăgea din răsputerĭ.

După ce deshămarăm caiĭ şi le aruncarăm dinainte cîte un braţ de fîn, ne luarăm merindele şi intrarăm în bordeiŭ, căcĭ şi noĭ aveam nevoe de o zacuscă. Bătrînul îşĭ luă geanta de coajă de mesteacăn, scoase dintr'însa ceva şi se aşeză pe o bancă lîngă vatră. Eram curios să ştiŭ ce merinde de drum avea bătrînul şi de aceea îmĭ făcuĭ de lucru pe lîngă vatră. Slabă şi săracă era mîncarea luĭ, neagră cojiţa de pîine, pe care o rupse, tare şi amar adaosul pe lîngă pîinea nehrănitoare: cîte-va fire de sare, într'o coajă de mesteacăn, în care îşĭ muia pîinea negustoasă.

Imĭ întorseĭ ochiĭ de la priveliştea asta şi îmĭ scoseiŭ geanta de drum. Şi căutam să par pe cît cu putinţă liniştit şi nepăsător, de şi simţimintele cele maĭ ciudate îmĭ umpleaŭ inima. După ce îmĭ recăpătaĭ pe din afară stăpînirea pe mine, ziseĭ către bătrîn:

— Vino încoace şi mănîncă cu mine! Bătrînul se uĭtă şi acum în faţa mea şi nu răspunse nimic, tot aşa de puţin ascultă de invitaţia mea. Poate că nu auzise bine, orĭ poate că dorinţa sa de a scoate la capăt cu ceea-ce avea îl oprea de a primi o asemenea dărnicie.

— Vino, vino încoace şi ia de aicĭ! îl poftiĭŭ eŭ din noŭ.

— Pentru ce eştĭ aşa de bun către mine? zise bătrînul şi începu iar să-şĭ pue merindele sărace în taşcă. Pe urmă se apropiă încet de mine, privindŭ-mă pe furiş, par'că ar fi voit să se încredinţeze dacă invitarea mea e serioasă.

— Doar ne cunoaştem destul ca să fim bine la olaltă, ziseĭ eŭ. Şezĭ acuma şi mănîncă, îl îndemnaĭ eŭ iar.

După îndemnul ăsta, bătrînul se puse jos ca să mănînce şi trebue să mărturisesc, că tot avea poftă destulă.

* * *

Trebuia să ne despărţim. Bătrînul îşĭ urma drumul spre oraş, eŭ îmĭ cătam de drumul meŭ şi de treburile mele. Pe cînd umblam acuma singur de tot, nu puteam să-mĭ iaŭ gîndul de la ciudatul bătrîn cu care mă întîlnisem pe drum. Calul săŭ cel slab, mîncarea-ĭ cea rea, hainele-ĭ zdrenţuite şi chipu-ĭ îmbătrînit înainte de vreme îmĭ stăteaŭ vecĭnic dinaintea ochilor. Afară de asta mi se părea că aud mereŭ vorbele: — Da, aşa ar gîndi acela care nu cunoaşte starea lucrurilor.

Cu gîndul acesta călătoriiŭ maĭ departe, o zi, două zile. Dinaintea mea vedeam acuma un sat mare, des. Satul era întins şi întinse eraŭ şi ogoarele, printre care casele, una maĭ frumoasă de cît cea-l'altă, stăteaŭ în şirurĭ dese. Nu eraŭ răsadurĭ nouĭ, ci curţĭ vechĭ, bătrîne. Intr'însele se dăduseră oare-care lupte, se stinsese cîte o viaţă — pe dînsele se luptaseră şi trăiseră oameniĭ încă din vechimea bătrînă, multe generaţiĭ, şi ceĭ de acuma se bucuraŭ de roadele isvorîte din lacrîmele, suspinurile, suferinţele şi apăsarea vremurilor de maĭ de mult. Poate că nicĭ unul dintre dînşiĭ nu-şĭ plătesc dijma către popă — poate.

Biserica impunătoare stătea pe un dîmb înalt, pe malul unuĭ lac frumos şi întins şi o pădure deasă de molid o înconjura din toate părţile. Ceva maĭ încolo, pe o limbă de pămînt ce intra adînc în lac, era aşezată minunata casă parochială, închisă din toate părţile de un parc des. Treaba pentru care mă aflam la drum mă ducea tocmaĭ la casa parochială. Era măreaţă pe din afară şi măreaţă pe dinăuntru. Tot ce putea da civilizaţia modernă era de văzut aicĭ.

— Nu cred că e de datoria mea să umblu prin comună şi să număr vacile oamenilor, pentru a da seamă pe urmă despre asta D-luĭ paroch. Tot aşa de puţin cred cu, că sînt respunzător, nicĭ către D-zeŭ nicĭ către oamenĭ, de vacile supranumerare. E drept că sînt pe lume două felurĭ de oamenĭ, din carĭ unul vrea să-şĭ facă veniturile cît da marĭ, iar cel-l'alt cheltuelile cît de micĭ, dar nicĭ pentru asta nu mă cred dator eŭ să iaŭ respunderea în vr'un fel oare-care. Cine a intrat de multe orĭ în bordeele săracilor şi a stat de vorbă cu eĭ, acela ştie prea bine pentru ce e aşa. Sfinţia ta, după părerea mea, aĭ vorbit maĭ mult de cît e drept şi cuviincios.

Acuma veni rîndul popeĭ ca să roşească. El năvăli asupra dascăluluĭ cu toată greutatea autorităţeĭ sale.

— Ştiĭ tu, dascăle, cu cine vorbeştĭ?

— Asta o ştiŭ prea bine. Vorbesc cu Domnul pastor, dacă nu tocmaĭ cu îndurătorul Domn pastor, adaose el şi plecă. Nicĭ dascălul, nicĭ popa nu-şĭ ziseră bună ziua.

Eŭ aveam acuma răgaz să vorbesc de afacerea mea. Popa era foarte supărat, se vedea că vorba verde a dascăluluĭ îl scosese din sărite.

— Dobitocul ăsta îşĭ bagă capul şi gura peste tot locul şi nu-ĭ e ruşine să se obrăznicească dinaintea acelora carĭ sînt maĭ bunĭ de cît dînsul. El s'a purtat de multe orĭ ca un încăpăţînat, aşa că maĭ mulţĭ preoţĭ mi-aŭ zis:—«Dacă ar fi dascălul meŭ, i-aşĭ veni eŭ de hac!» Dar poftim de-l moae! Doar aĭ văzut singur ce se întîmplă, zise popa cu supărare.

Eŭ n'aveam ce respunde la asta, căcĭ mi se părea că popa singur fusese pricina certeĭ. Eŭ stătuĭ smerit şi-ĭ spuseĭ politicos ruga mea. Asta isbuti; popa se făcu şi el politicos şi prevenitor şi curînd ne adîncirăm într'o discuţie despre cutare şi cutare lucru. Popa părea a cunoaşte foarte bine poporul, obiceiurile şi datinele luĭ, cel puţin aşa credea el, judecînd după cele ce vorbea. Era de părere—şi vorbea mult de asta—că oameniĭ—adică ceĭ din popor—n'aŭ atîta minte în cît să priceapă recunoştinţa către ceĭ maĭ marĭ bine-făcătorĭ aĭ lor. Popa nu pomeni, ce-ĭ dreptul, cine sînt aceştĭ bine-făcătorĭ aĭ poporuluĭ, dar vorbele şi sentimentele luĭ eraŭ destul de lămurite pentru a se înţelege că domnul paroch se credea chiar pe sine. Discursul săŭ, după părerea mea, avea mare asemănare cu o predică de mucenic.

Preotul şedea pe jilţul săŭ frumos, îmbrăcat. Era 'nalt, plin şi impunător; nu se putea spune de dînsul că îmbătrînise înainte de vreme. Era preotul parochieĭ de care ţinea «cîmpul de foame» al luĭ Matti şi pentru veniturile luĭ era Matti acuma pe drum către oraş, şi dijma luĭ ar fi plătit-o acela cu atîta drag, dacă ar fi putut. Satul cel frumos era satul cu biserica luĭ Matti şi el, ca membru al obştieĭ, ţinea de drept de satul acesta.

Cînd intraiŭ la preot, era acolo şi eclesiarhul, la care preotul tocmaĭ se răstea.

— Şi tu te porţĭ par'că aĭ fi om de treabă, după părerea ta, şi nu mĭ-aĭ spus măcar o dată cîte vacĭ are fie-care, de şi ştiŭ foarte bine, că tu aĭ aflat pînă acuma numărul vacilor din cele maĭ multe curţĭ, zise preotul.

— Cine, eŭ? răspunse dascălul.

— Da tu, zise iar preotul şi privi pe dascăl ţintă de sus în jos.

— Dar cum să pot eŭ şti cîte vacĭ are fie-care? zise dascălul supus. Se vedea că vrea să ocolească orĭ-ce gălăgie.

— O ştiĭ prea bine, ştiŭ eŭ, dar nu vreĭ să mĭ-o spuĭ. Hoţiĭ mă fură aşa de mult şi cine ţine cu dînşiĭ e părtaş la păcatul lor. Ştiĭ tu, dascăle, care e resplata tîlharuluĭ? întrebă popa furios.

Dascălul părea a nu fi un om de pae. Roşaţa amoruluĭ propriŭ atins şi a cinsteĭ jignite i-se urcă în obrajĭ şi el răspunse la acuzaţia asta după părerea mea prea lată:

Eŭ îmĭ isprăvisem afacerea cum doream şi porniĭ iar la drum.

Dar, cum se întîmplă nu ştiŭ, însă Svältbacka Matti nu-mĭ eşia din minte. Comparam poziţia şi chipul de a trece prin viaţă al oamenilor, puneam pe Matti faţă în faţă cu popa şi găseam că e o mare deosebire între deprinderile vieţeĭ lor. Neegale, foarte neegale eraŭ stările lor. Unul trăeşte într'o casă mare şi comodă, în mijlocul plăcerilor vieţeĭ, lîngă oale pline şi înconjurat de tot ce cere viaţa, fără să-ĭ pese de grijĭ saŭ de muncă şi fără să se teamă de execuţie cu toba. Cel-l-alt, din potrivă, trăeşte într'o neîntreruptă muncă şi grijă, în foame şi frig, vecĭnic necăjit şi amărît, înconjurat de o familie goală şi flămîndă, în luptă cu o natură zgîrcită şi săracă, încordîndu-şĭ puterile vecĭnic cu frica în sîn, pentru a-şĭ îndeplini datoriile casnice şi sociale şi pentru a cădea în cele din urmă zdrobit de sarcina grea.

Aşa fel de fantazii trăiaŭ în capul meŭ şi asemenea inegalităţĭ vedeam între preot şi Svältbacka Matti. Aşa se arăta viaţa lor externă, dar ca oamenĭ nu vedeam nicĭ o deosebire între dînşiĭ.

(Sfîrşitul în No. viitor).

*) Din cauza celor întîmplate la redacţiunea noastră n'am putut da continuarea frumoaseĭ nuvele *Tovarăşul de drum*; astă-zĭ însă găsind manuscrisele, o împărtăşim cititorilor noştri amintindu-le în acelaşi timp că partea întîiŭ e publicată în No. 1867 din 17 Maiŭ 1894.

DIFERENDUL ANGLO-FRANCEZ

Paris, 2 Iunie.—Lord Dufferin a conferit după amiazĭ în timp de un ceas cu D. Hanotaux în privinţa tractatuluĭ anglo-congolez. Se asigură că ambasadorul ar fi cerut o expunere în scris a reclamaţiunilor Franciei.

Londra, 2 Iunie.—Sir Grey a declarat la Camera Comunelor că Anglia este gata să discute motivele protestăriĭ franceze şi a cerceta din noŭ împreună cu Franţa toate chestiunile pendinte între ambele State, pentru a le regula într'un mod satisfăcător.

Guvernul englez a respuns la nota guvernuluĭ francez relativă la Congs.

INFORMAŢIUNI

Certe ministeriale

D. P. P. Carp a repurtat un triumf à la Pyrrhus; a învins pe Marghiloman, dar n'a convins pe D. Lascar Catargiu.

Numirile la Casaţie, care aŭ dat loc la atîtea certe şi neînţelegerĭ între miniştriĭ, le va face D. Carp ca ministru ad-interim.

D. Marghiloman ne putînd să înainteze pe cumnatul săŭ, D. Sc. Ferechide, a cerut un concediŭ de o lună, ceea-ce i-s'a dat şi în acelaşi timp D. Carp a fost însărcinat cu interimul ministeruluĭ de justiţie. D. Carp va profita de noua-ĭ situaţie pentru a înainta pe D. Mandrea în postul de preşedinte de secţiune al Curţeĭ de Casaţie.

In privinţa avansărilor la gradul de general, s'a hotărît ca D. colonel Rasty să fie avansat şi numit comandant al jandarmerieĭ. D. M. Deşliu va fi numit prefect al poliţieĭ şi locul săŭ va fi ocupat de D. Lupu Costaki saŭ D. Al. Farra.

S'a renunţat apoĭ la înaintarea D-luĭ colonel Popescu; se vor înainta însă, la gradul de general coloneliĭ Carcaleţeanu, Argintoianu şi Candiano-Popescu.

De Vinerĭ, 3 Iunie în Capitală şi de Sîmbătă 4 Iunie în provincie, pînă la 18 Iunie, se va face al doilea vărsămînt de 20% pentru acţiunile Bănceĭ agricole. După acest al doilea vărsămînt, se vor libera acţiunile provizoriĭ şi se vor convoca acţionariĭ pentru a se proceda la alegerea consiliuluĭ de administraţie al Bănceĭ.

Ultimul termen acordat de primărie companieĭ tramwajuluĭ electric, pentru a-şĭ pune tramwayurile în circulaţiune, expiră la 2 Iulie. După această dată, Capitala va avea saŭ tramway electric saŭ un noŭ proces.

Noua lege a judecătoriilor de ocoale s'a pus azĭ în aplicare în toată ţara.

Prinţul Ferdinand şi princesa Maria, după ce s'aŭ plimbat vr'o patru lunĭ prin străinătate, se vor întoarce în primele zile ale săptămîneĭ viitoare.

Sinuciderea din strada Dionisie

Erĭ după amiazĭ pe la 3 şi jumătate D. Teodor Economu, fost sub-director al Credituluĭ funciar urban, locuitor în strada Dionisie 86, s'a sinucis trăgîndu-şĭ un glonţ de revolver în gură. Moartea a fost aproape instantanee.

Cauza care a împins pe nenorocitul Economu la sinucidere se crede a fi suferinţele ce-ĭ pricinuia o boală incurabilă de piept de care suferea de vre-o 5 anĭ.

Sinucisul lasă în urma sa soţia şi patru copiĭ.

Azĭ dimineaţă la orele 6 căpitanul Alexandru Blaremberg a încercat să se sinucidă trăgîndu-şĭ cîte-va focurĭ de revolver. Unul din gloanţe a pătruns în piept, iar un altul îndreptat în partea dreaptă a tîmpleĭ a recoşat.

Căpitanul Blaremberg se află într'o poziţiune foarte gravă. Mediciĭ nu daŭ tocmaĭ speranţe bune.

Parchetul şi poliţia e la faţa loculuĭ.

Numeroşĭ amicĭ aĭ căpitanuluĭ aŭ venit să vadă pe prietenul lor însă mediciĭ aŭ interzis comunicarea cu bolnavul.

Nu se cunosc încă motivele acestuĭ act de disperare.

ŞTIRĬ MĂRUNTE

«Aflăm că cunoscuta fabrică de plugurĭ cu aburĭ John Fowler & Co. a obţinut iarăşĭ la *exposiţia agricolă din Berlin* care s'a închis la 11. Iunie a. c. cea maĭ înaltă distincţiune, medalia cea mare, pentru noua sa invenţiune consistînd într'un plug cu aburĭ, care se întoarce automaticeşte».

* * *

La 25 August se va face examenul învăţătorilor definitivĭ carĭ aŭ servit ca titularĭ cel puţin 10 anĭ şi carĭ voiesc a deveni institutorĭ. Cererile pentru admitere la acest examen se vor face pînă la 1 Iulie, prin revizoriĭ şcolarĭ respectivĭ.

* * *

In vederea examenelor de fine de an, aŭ fost numiţĭ delegaţĭ de minister spre a asista la examinarea elevilor din institutele private din Bucureştĭ D-niĭ: Const. Mihăescu la institutul D-luĭ Beraru; Suţescu la inst. Şeviţ şi Constantinescu la inst. Iacob şi Carolina Löbel.

* * *

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

156

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

LXXVI

Fuga Ideĭ

Ştiam că sărmana D-tale mamă ţinea mult la inelul acesta şi speram că cu ajutorul luĭ voiŭ putea găsi pe fugară.

Ajunsă la Londra, dăduĭ un anunţ la *Times*, în care făceam o descriere amănunţită a Ideĭ Cleveland şi a inelului pe care-l purta.

Mă duseĭ la sir Frederick; dar el mă primi rece şi făcu pe surdul la rugăciunile mele de a mă ajuta la căutarea eĭ.

«—S'o fi întors de sigur la tată-săŭ; o s'o găseştĭ la Cleveland park»;

Eŭ nu eram de părerea luĭ: după mine casa luĭ tată-săŭ avea să fie cea din urmă la care să se gîndească ea. Totuşĭ, era singura speranţă ce mĭ rămînea şi a doua zi după întrevederea mea cu sir Frederick, plecaĭ la Herefordshire.

La sosirea mea găsiĭ castelul pustiŭ şi lăsat în paza uneĭ femeĭ bătrîne, care nu ştia alt-ceva de cît că D. Cleveland dăduse drumul servitorilor săĭ şi plecase în streinătate.

Imĭ maĭ rămîn puţine de povestit. Ar fi să vă obosesc prea mult dacă v'aşĭ istorisi demersurile ce am facut vreme de un an şi maĭ bine pentru a regăsi pe biata fată. Ştiţi că silinţele acestea aŭ fost zadarnice. După cîţi-va anĭ luaĭ de bărbat pe omul pe care l-aţĭ văzut jos; eram singură în lume, fără sprijin.

De la căsătoria mea duc în casa asta o viaţă fără fericire şi fără bucurie şi numaĭ cînd am simţit mîna morţeĭ m'am hotărît să fac o ultimă încercare pentru a regăsi pe nenorocita D-tale mamă. Mulţămită ceruluĭ, încercarea asta te-a adus lîngă patul meŭ. Acuma rămîne ca D-ta, cu prieteniĭ D-tale, să vă duceţĭ la sir Frederick Beaumorris şi să-l faceţi să recunoască pe fiica aceleia pe care a nenorocit-o.

— Asta va fi grija mea, zise Robert Merton. Cunosc pe sir Frederick şi mie îmĭ va da socoteală de purtarea asta nedemnă. Dar spune-mĭ, n'aĭ maĭ auzit vorbindu-se de D. Cleveland de la fuga fiiceĭ sale?

— Nicĭ o dată. M'am informat într'o vreme despre dînsul şi am aflat că uneltirile pretinsuluĭ săŭ amic sir Frederick, către care pierduse sume marĭ la joc, aduseseră ruina sa; dar că putea să-şĭ revie în fire cu vremea. Numaĭ D-zeŭ ştie unde e bietul bătrîn şi dacă maĭ trăeşte încă.

— Mă voiŭ informa pe la Cleveland Hate, răspunse Robert. Cîţĭ anĭ poate să aibă D. Cleveland acuma?

— Aproape şaĭ-zecĭ, răspunse bolnava.

— Domnule, pentru ce întrebările astea? întrebă Rosa tristă. Sărmana mea mamă e moartă şi nu doresc alţĭ amicĭ de cît pe aceia pe carĭ i-am cunoscut de cînd trăesc. Cum voiŭ putea da numele de buneĭ unuĭ strein, cîta vreme de cînd mă ştiŭ m'am deprins să iubesc ca pe un tată pe acela, care a cules de pe drumurĭ pe biata orfană?

— Dar nu te gîndeştĭ la mîngîerea bătrînuluĭ Cleveland, cînd va vedea pe fiica uniceĭ sale copile? Gîndeşte-te ce fericire e în mîna D-tale ca s'o daĭ bătrînuluĭ, dacă trăeşte încă.

— Mă voiŭ lăsa călăuzită de D-v., D-le Merton, zise Rosa, căcĭ ştiŭ că-mĭ veţĭ da numaĭ sfaturĭ înţelepte.

— Şi poţĭ să mă erţĭ? întrebă Caterina întinzînd copileĭ mîna sa slăbită.

— Să te iert! repetă Rosa. Da, da, aĭ fost bună pentru mama în ceasurile sale de restrişte. Greşala D-tale a fost că te-aĭ lăsat a fi înşelată de un mişel. O, D-le Merton! să nu faceţĭ nimic care să mă pue în contact cu sir Frederick Beaumorris; simt că dacă ar fi să ne întîlnim, amintirea suferinţelor mameĭ mĭ-ar întuneca orĭ-ce alt gînd şi eŭ, copilul luĭ, l'aşĭ blestema!

— Nu-l veĭ vedea, răspunse Robert, dar îl voiŭ face ca el să te vadă pentru a şti ce comoară a pierdut.

LXXVII

A doua căsătorie

Să ne întoarcem la Neapole, unde am lăsat pe Lolota Vizzini şi pe camerista sa în prada grozavuluĭ flagel care bîntuia oraşul.

Lionel Moutford veghea lîngă aceea pe care atîta vreme n'o băgase în seamă. Se desfăcea de patima sa vinovată pentru o femee crudă şi rea şi începea o viaţă nouă. I-se părea că ese din licărirea roşatică a unuĭ vulcan la lumina soareluĭ.

Dar moartea ameninţa să despartă pe ceĭ douĭ amorezaţĭ.

Marchizul şedea ceasurĭ întregĭ pe rugăciunĭ în camera bolnaveĭ. Fără a se teme de molipsire, el nu pleca de la căpătîiul eĭ şi număra fie-care bătae a acesteĭ inimĭ, care tot d'auna bătuse numaĭ pentru dînsul. Credea că în alternativa asta crudă dintre viaţa şi moartea femeeĭ pe care o iubea pedeapsa crimelor sale.

Mediciĭ chemaţĭ de marchiz opriseră transportarea bolnaveĭ afară din oraş şi dădeaŭ puţină speranţă de scăpare. Se mulţămeaŭ să dea grav din cap şi să-ĭ spue că numaĭ vremea putea să hotărască rezultatul crizeĭ.

Lolota şi servitoarea sa credincioasă fură duse la unul dintre cele maĭ frumoase otelurĭ, ale căruia ferestre dădeaŭ spre apele albastre ale golfuluĭ. Se pregătise un apartament frumos şi spaţios pentru bolnavă şi marchizul o îngrijea neobosit.

Stăpîna caseĭ, o femee cu inimă bună şi compătimitoare, atinsă de fidelitatea luĭ, făcu tot ce-ĭ sta prin putinţă pentru a ajuta vindecarea Loloteĭ.

Dar vindecarea fu tot atît de înceată pe cît de iute fusese atacul.

Rosina Roussel, care rĕmăsese în Neapoli pentru a vedea efectul opereĭ sale infernale, avu grija de a se ţinea în curent cu toate cele petrecute în locuinţa în care ea dusese pe spaniolă.

Işi poate orĭ cine închipui mirarea eĭ, cînd văzu pe lord Willonghby sosind.

Iniţiată în toate artificiile unuĭ suflet pervers, franceza nu putuse fi înşelată de lady Edith Merton. Ea ştia că femeea capabilă de a combina un complot atît de hidos ca acela care avea de scop răpunerea Loloteĭ, nu alegea mijloacele pentru a-şĭ astîmpăra setea de rĕzbunare.

Ea ghicise aşa dar că lordul Willonghby nu putea să iasă viŭ din Veneţia. Sosirea luĭ la Neapoli îĭ dovedea că o parte a complotuluĭ nu izbutise.

(Va urma).

Un cetățean ne trămite o carte poștală prin care ne încunoștiințează că Vineri 27 Maiŭ trecînd prin strada Cimpineanu a găsit un plic care conținea cincĭ bonurĭ de ale creditului funciar urban a 100 leĭ, cumpărat de la Casa Sterin.

Persoana care le-a pierdut le poate găsi la magazinul de frizerie din strada Episcopieĭ, 1.

* * *

La externatul de fete No. 1 din Capitală s'a ivit scarlantina. Autoritățile medicale aŭ luat măsurĭ pentru a împiedica lățirea epidemieĭ.

* * *

Comitetul teatruluĭ din Craiova a închiriat tot localul de pînă acum pe un termen de cincĭ anĭ pentru reprezentațiile trupeĭ romîne.

* * *

Lista noilor numirĭ la judecătoriile de pace s'a publicat în *Monitorul* de erĭ. Numirile sînt făcute pe ziua de 1 Iuniŭ.

Din 64 numițĭ, 21 sînt licențiațĭ și 2 doctorĭ în drept. Toțĭ ceĭ-l'alțĭ sînt foștĭ judecătorĭ de ocoale saŭ foste ajutoare.

* * *

D. I. Bogdan, profesor universitar, pleacă peste cîte-va zile la monastirea Neamțu spre a cerceta vechile manuscrise din biblioteca aceleĭ monastirĭ. D-sa e însoțit de profesorul Katuzmiacki din Cernăuțĭ

* * *

Ordinariatul catolic a fost autorizat provizoriŭ să înființeze o școală pentru copiĭ lucrătorilor catolicĭ din Azuga cu condiție ca în acea școală să se predea și limba romînă, istoria și geografia țăreĭ.

* * *

Noul local al seminaruluĭ central ce se va construi în strada Polizu va fi gata peste doĭ anĭ.

* * *

Azĭ aŭ început la Iașĭ concursurile pentru catedrele de istorie (curs. inferior) de la liceul din Craiova și de la gimnaziile din R.-Sărat, Slatina, Călărașĭ și Piteștĭ.

De asemenea și pentru științele fizico-naturale de la gimnaziile din Caracal, R.-Sărat, Slatina și Dorohoiŭ.

* * *

Județul Tulcea este bîntuit de tîlharĭ, de urma cărora administrația nu poate da.

Alaltă-ierĭ — se scrie *Vointeĭ* — o bandă de tîlharĭ, întîlnind în pădurea Slava-Rusă, pe un călărașĭ anume I. Ivanoff, l'aŭ desarmat, i-aŭ luat calul și apoĭ s'aŭ făcut nevăzuțĭ.

* * *

Din Piteștĭ se scrie că Simbătă, un arestat din penitenciarul local, pe cind era condus la parchet, a rănit grav pe soldatul ce-l conducea și a dispărut.

* * *

Din Giurgiŭ se anunță o grevă a hamalilor și a bivolarilor din portul aceluĭ oraș.

TRIUMFUL LUI WEKERLE

Budapesta, 31 Maiŭ. — *Camera deputaților*. D. Wekerle a fost primit în mod călduros. D-sa a declarat că fostul cabinet și-a dat demisiunea, pentru-că Coroana nu-ĭ acordase autorisația să anunțe numirea a nouĭ magnațĭ, pentru a asigura adoptarea legiĭ asupra căsătorieĭ la Camera Magnaților. Acum cabinetul este autorizat să declare că Coroana, fiind de acord cu guvernul asupra necesitățiĭ reformeĭ matrimoniale, dorește ca această reformă să fie îndeplinită. (aplauze). Guvernul speră că dreapta se va supune aceștaĭ necesitățĭ. Programul guvernuluĭ rămîne neschimbat; cere ca partidul liberal să continue a-ĭ da sprijinul săŭ; speră că criticele opozițieĭ vor fi obiective.

Budapesta, 31 Maiŭ.—O discuție prelungită a fost la Cameră. Aŭ luat cuvîntul și D-niĭ Justh și Apponyi, D-lor aŭ întrebat de ce guvernul a reluat puterea fără garanțiele pe carĭ le ceruse.

D. Carol Eoctoves și-a exprimat încrederea, devenită maĭ fermă, în sentimentele constituționale ale Coroaniĭ.

D. Ugron a arătat că criza n'a fost decît o afacere de club. D-sa a blamat pe liberalĭ că aŭ amestecat Coroana în cearta de partid.

D. Wekerle a răspuns pentru a constata că intervenția Coroaneĭ a fost constituțională și necesară. In cursul crizeĭ, a avut dovezĭ despre sentimentele constituționale ale suveranuluĭ. Nu s'a exercitat nicĭ o influență străină. D-sa a reluat puterea fără garanție, pentru-că e convins că nu sînt nacesare. El este autorizat de Coroană să declare că și ea consideră în condițiunile actuale ca necesară adoptarea căsătorieĭ civile. Solidaritatea ministerală este numaĭ sub raportul principiilor, iar nicĭ de cum sub acela al persoanelor.

Contele Khuen fusese însărcinat să ia informațiunĭ asupra situațiuniĭ, iar nu să formeze cabinetul. Prima hotărîre a partiduluĭ liberal avea în vedere numaĭ menținerea în mod fidel a principiilor, iar nicĭ decum guvernul viitor.

D. Wekerle a sfîrșit declarînd că va rĕmîne la postul sĕŭ cîtă vreme patriotizmul sĕŭ i-o va permite (aplauze).

D. Wekerle a făcut o declarațiune analoagă Camereĭ magnaților. A fost mult aplaudat. D. Ferdinand Zichy speră că declarațiunea primuluĭ ministru n'are de scop a exercita o presiune asupra Cameređ magnaților. D. Wekerle a rĕspuns că *declarațiunea sa nu este de cît enunțarea voințeĭ suveranuluĭ* (aplauze).

D. Zichy replică că drepturile constituționale ale Camereĭ magnaților nu sînt atinse de declarațiunea ministerială.

Președintele Szlavy salută ministerul. D-sa speră că proiectele supuse desbaterilor Camereĭ, între care proiectul foarte important al reformeĭ matrimoniale vor fi votate de ambele Camere, în interesul tronuluĭ și al patrieĭ.

EDIȚIA A TREIA

ULTIME INFORMAȚIUNI

P. P. Carp și Wekerle

Din cercurĭ bine informate ni se asigură, că acum două săptămînĭ un om de încredere al D-luĭ P. P. Carp a plecat la Budapesta pentru a se întreține cu primul-ministru ungar, D. Wekerle, și cu alțĭ fruntașĭ politicĭ asupra mișcăreĭ naționale din țară și din Transilvania.

Insărcinat de D. Carp, a expus situațiunea din țară, a descris activitatea Ligeĭ și a relevat neputința guvernuluĭ de a înfrîna această mișcare, care ia din ce în ce proporțiunĭ maĭ marĭ.

Misionarul autorizat de D. Carp a declarat, că de o cam-dată pericolul nu e în Romînia, ci în Transilvania; și în ce privește pe guvernul romîn, el va lua o poziție hotărîtă, la vreme de nevoe, în contra acelora carĭ prin agitațiile lor ar amenința pacea.

Pentru a pune capăt acesteĭ stărĭ de lucrurĭ, guvernul ungar ar trebui să ia o inițiativă serioasă și apoĭ guvernul romîn, adică D. Carp, se angajează a da concursul săŭ indirect pe cît îĭ este posibil, pentru calmarea spiritelor.

D. Wekerle, precum și alțiĭ, ar fi răspuns că în viitoarea sesiune a parlamentuluĭ ungurese, guvernul va depune un proiect de lege privitor la revizuirea legeĭ electorale din Transilvania. Căcĭ nu maĭ puțin îngrijat e și guvernul unguresc de situația din Transilvania.

In ce privește procesul Memoranduluĭ, Wekerle ar fi recunoscut că a fost un act politic foarte greșit din partea guvernuluĭ. Dar ar fi accentuat, că nu-ĭ se va da nicĭ o urmare. Adică Curtea de Casație va anula sentința din Cluj. saŭ — dacă asta nu se face, — guvernul va propune împăruluĭ grațiarea celor osîndițĭ.

Maĭ adăogăm că misionarul s'a întors acum treĭ zile din Budapesta.

Lupta *termină revista sa de alalta-ierĭ cu următoarele patriotice cuvinte*: Guvernul Romînieĭ va fi iridentist orĭ nu va fi.

Rămîne acum ca guvernul conservator, care se află acum la putere, să urmeze sfatul dat de organul democrat-radical.

Mult am da să vedem pe bătrînul Lascar Catargiu luînd în mînă drapelul iridentismuluĭ!!

D. D. Dinicu, cunoscutul violoncelist, a fost numit inspector de muzica vocală și instrumentală la școalele secundare din țară.

Subscripțiunea pentru statuia regretatuluĭ Pache-Protopopescu a atins pînă azĭ cifra de 24,000 leĭ. Statuia e deja comandată și va fi așezată la elipsa cea mare de pe bulevard saŭ în curtea ospeluluĭ comunal.

Monitorul oficial publică decretul prin care autoriză comuna Cîmpulung să aplice taxele legeĭ maximuluĭ.

Aceste taxe însă aflăm că nu se vor aplica decît de la Aprilie viitor înainte, cînd expiră contractal actualuluĭ accizar.

La examenul al II-lea de Drept, ținut erĭ seară, aŭ reușit între alțiĭ și D-niĭ: Poșogeanu Sache, Bumbulescu C., Georgescu C. Vîlcea, Pîrvulescu G., Eliad Aurel, Rașcanu G., Pană Al. Popescu, D. Panait, Nițulescu I.

In postul de procuror de secție pe lîngă tribunalul de Iași, rĕmas vacant prin demisionarea D-luĭ Negri, aflăm că va fi transferat saŭ D. Jean Ghica, actual procuror de Vasluĭ saŭ D. Nicu Botez, procurorul de Dorohoĭ, care s'a distins în maĭ multe afacerĭ la Curtea cu jurațĭ.

După ce a reprimat în mod sîngeros mișcarea de protestare a sătenilor din jud. Bacăŭ, în potriva noilor taxe, guvernul publică acum decretul prin care le promulgă, adăogînd chiar în unele comune cîte o zecime, iar în altele cîte două.

D. Al. Marghiloman pleacă în primele zile ale sĕptămîneĭ viitoare la Viena ș'apoĭ la Paris.

D-sa va lipsi aproape două lunĭ din țară.

Cu începere de azĭ, 1 Iunie, se liberează de la căile ferate bilete cu preț redus pentru toate stațiunile balneare din țară.

Biletele vor fi valabile pentru 40 de zile.

In tot decursul veriĭ, ca de obiceiŭ în toțĭ aniĭ, orele de lucru în biurourile administrațieĭ centrale a Căilor ferate vor fi de la 7—12 1/2 a. m.

Casa centrală va fi deschisă pentru public de la 8—11 1/2 a. m.

In cursul luneĭ Iulie se vor începe lucrările de construire a linieĭ ferate Bucureștĭ-Dudeștĭ-Oltenița;

In toamna anuluĭ 1895, se speră că lucrările vor fi gata și se va putea face inaugurarea noueĭ liniĭ.

Azĭ s'a prezentat în redacția noastră D-niĭ Eftimie Ionescu, Economu Ioan și Enăcescu Vasile, funcționarĭ în serviciul atelierelor căilor ferate și ne-a rugat să anunțăm că D. inginer Frunză n'a impus lucrătorilor să contribue la listele de subscripție pentru muzicele de la marele meeting național, ci o comisiune de inițiativă, din care fac parte și D-niĭ de maĭ sus, aŭ cerut voe D-luĭ Frunză de a răspîndi liste printre lucrătorĭ, ceea-ce s'a permis, și că lucrătoriĭ aŭ subscris la acele liste de bună-voe iar nu silițĭ de cine-va. De alt-fel în atelierele găreĭ nu sînt de cît vr'o 1000 lucrătorĭ, din carĭ n'aŭ subscris de cît vr'o 150, și aceștia sume foarte micĭ.

Același lucru ne-a declarat și o delegațiune de lucrătorĭ.

Starea D-luĭ căpitan Alexandru Blaremberg care a încerca să se sinucidă azĭ dimineață continuă a inspira serioase îngrijirĭ medicilor.

Dacă pînă mîine situațiunea i-se va ameliora, mediciĭ vor proceda la extragerea gloanțelor.

D. general Carcaleteanu va fi numit comandantul brigadeĭ din Botoșanĭ în locul generaluluĭ Sachellarie, pus în retragere.

In urma unor neînțelegerĭ ivite în sînul comitetuluĭ național al studenților, cincĭ dintre membriĭ aceluĭ comitet anume: D-niĭ Ș. Bonea, A Mușetescu, N. Brînzăŭ, Const. G. Ionescu și Mircea G. Petrescu și-aŭ dat demisiile.

Descomplectîndu-se ast-fel comitetul care este compus din nouă membri, studențiĭ universitarĭ vor fi convocațĭ pentru mîine seară ca să proceadă la nouĭ alegerĭ.

Descoperindu-se maĭ multe acte incorecte în sarcina D-luĭ Apostol Mărgărit, inspectorul general al școalelor romîne din Macedonia, înlocuirea sa pare a fi definitiv hotărîtă, cu toată protecțiunea de care se bucură la ministerul de externe.

Intre altele s'a dovedit că D. Apostol Mărgărtt a trecut de vr'o cîțĭ-va anĭ în budgetul școalelor din Macedonia vr'o 15 școale, care de fapt nu există și a încasat el însuși lefurile a 15 profesorĭ imaginarĭ.

Incă nu i s'a putut desemna succesorul.

ULTIME TELEGRAME

Roma, 31 Maiŭ. — După ziare, e probabil că criza ministerială se va sfîrși mîine. D. Sonnino va lua visteria, iar D. Boselli, financele, și se va numi un noŭ titular la agricultură; ceĭ-l'alțĭ miniștri își vor păstra portofoliile.

Cabinetul va face nouĭ concesiunĭ financiare.

Paris, 31 Maiŭ. — Se anunță din Londra că Rustem Pasa, ambasadorul Turcieĭ, a remis la Foreign-Office o protestare a Porțiĭ în contra convențiuniĭ anglo-conguleze.

— Guvernul a decis să urmărească ziarul *Parti Ouvrier* pentru ofensa către armată.

Berna, 31 Maiŭ. — Consiliul Național a respins propunerea prin care Consiliul federal trebuia să prezinte pînă în Decembrie o lege pentru introducerea etalonuluĭ de aur. Șeful departamentuluĭ financelor a declarat că consiliul federal ar voi lichidarea gradată a *Uniuniĭ latine*. Indată ce aceasta nu va maĭ fi în vigoare, Elveția va adopta regimul auruluĭ, menținînd francul ca etalon. Proiectul va fi elaborat.

Paris, 31 Maiŭ. — Senatul a adoptat fără discuție creditul de 1.8000 miĭ francĭ pentru Africa.

D. Hanotaux și lord Dufferin aŭ avut o lungă conferință în privința Conguluĭ și a situațiuniĭ Maroculuĭ.

ANUNCIU

In urma uneĭ boale ce am avut să îndur, am chemat să mă îngrijească un medic de la noĭ, anume Păuceanu (Friedman). Acesta mi-a luat boala drept *lumească* și mi-a dat niște medicamente carĭ în loc să mă vindece mi-aŭ agravat suferința și maĭ rău. Afară de asta, din pricina uneĭ asemenea necunoștințĭ de boală, am avut să sufer și moralicește: era aproape să mi se strice casa.

Ca să mă restabilesc pe deplin, am fost nevoită să merg la Bucureștĭ. Și, într'adevăr, acolea, în căutarea unor D-rĭ ca Fiala, Schachman, Petrini-Galatz și Grosman, m'am și restabilit. Precum aŭ constat acești distinșĭ D-rĭ am suferit de atingere de plămînĭ și nu de alte cele.

Decĭ, pre cît sunt de mulțumitoare doctorilor carĭ m'aŭ vindecat, pre atît nu știŭ cum să califie purtarea celuĭ ce era să mă nenorocească.

Matilda Segal
Alexandria

Tipografia Nouă Pasagiul Băncei Naţionale, casele Karageorgevicĭ No. 19

Tipărit pe hârtie din fabrica LETEA